

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: У-599/03
Бања Лука, 17.5.2006. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Златка Куленовића, као председника вијећа, те Јанка Нинића и Смиљане Мрше, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Снежане Црнојевић, у управном спору по тужби Р.В. из Г. (у даљем тексту: тужила), против рјешења туженог министарства, број 05-562-20545/02 од 27.2.2003. године, у предмету породичне инвалиднине, у сједници вијећа одржаној дана 17.5.2006. године, донио је

ПРЕСУДУ

Тужба се одбија као неоснована.

Образложење

Оспореним актом одбијена је жалба тужиле против рјешења Одјељења за борачко-инвалидску заштиту Општине Г. број 08-560-3163 од 4.11.2002. године, којим је у поступку превођења укинута рјешење тога органа број 08-560-744 од 4.11.1995. године и истовремено утврђен престанак њеног права на породичну инвалиднину, као мајке погинулог припадника оружаних снага Републике Српске Крајине, Д.В., закључно са 30.11.2002. године.

Благовременом тужбом тужила оспорава законитост тога акта због погрешно утврђеног чињеничног стања, те истиче: да је њен син, сада пок. Д., био позван на служење војног рока од стране Војске Републике Српске и да је погинуо у току служења војног рока; да је као припадник ВРС био упућен на обуку у Савезну Републику Југославију, а након тога да је враћен на подручје бивше Републике Српске Крајине као припадник ВРС и да је у том својству и погинуо вршећи борбене задатке; да су првостепено рјешење и оспорени акт у овој ствари засновани само на увјерењу ВП 9162 Окучани, иако је оно "издано на подлози непотпуних чињеница"; да је све релевантне податке тужена страна могла "провјерити службеним путем, "јер да је њен син био држављанин бивше Босне и Херцеговине и Републике Српске с обзиром да је рођен у Бањој Луци"; да тужена страна, разматрајући њену жалбу против првостепеног рјешења, није водила рачуна о њеној материјалној ситуацији као избјеглог лица из Хрватске, а уз то и као тешког болесника. Предлаже да се тај акт поништи.

Тужена страна у свом одговору остаје код разлога из образложења оспореног акта и предлаже да се тужба одбије као неоснована.

Размотривши тужбу и оспорени акт по одредбама члана 39. Закона о управним споровима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 12/94 – у даљем тексту: ЗУС), затим одговор тужене стране и цјелокупне списе предметне управне ствари, овај суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде из слиједећих разлога:

Из списка предмета произилази да је чињенично стање у овој управној ствари утврђено на основу података из увјерења ВП 9162 Окучани, Инт.бр. 36-78 од 28.6.1995. године, из којих произилази да је син тужиле, сада пок. Д.В., рођен 11.11.1974. године, са станом у Д., Општина Окучани, погинуо на првој борбеној линији извршавајући борбене задатке у мјесту Богићевци, као припадник 18. МАП-а у Корпусу, дакле, као припадник Војске Републике Српске Крајине. А при таквом стању ствари, слиједи да нису испуњени услови из члана 14. став 3. у вези са чланом 5. став 3. Закона о правима бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца ("Службени гласник Републике Српске", бр. 35/99), као важећег закона у вријеме доношења напријед наведеног првостепеног рјешења и оспореног акта да се тужили призна тражено право. При том се указује и на одредбе члана 105. тога закона, да се правно релевантне чињенице у оваквим управним стварима утврђују само писаним доказним средствима из времена кад је лице од кога чланови породице изводе право, погинуло или умрло, те да се изјаве странке и других лица, без обзира у ком су облику саопштене, не сматрају писаним доказним средством.

Код таквог стања ствари, и поред свих разумијевања за тешку ситуацију и трагичну судбину тужиље, овај суд налази да оспореним актом није остварен ниједан разлог из члана 10. став 1. ЗУС-а, па се отуда тужба у овом управном спору одбија као неоснована на основу одредаба члана 41. став 1. и 2. тога закона.

Записничар
Снежана Црнојевић

Предсједник вијећа
Златко Куленовић